

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νόμοι

Νόμος 5939, Περί κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1929—30.	1
Νόμος 5940, Περί κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1933 Ν. Διατάγματος ἐπερὶ παρoχής φορολογικῶν διευκολύνσεων καὶ μειώσεων εἰς τοὺς ἀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου κλπ. 2	2
Διατάγματα	
Περί συμπληρώσεως τοῦ ἀρθροῦ 18 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουνίου 1921 Διατάγματος ἐπερὶ διορισμοῦ ἀστυλάτρων, ἀστυκτηγιάντρων, ἀστυχημικῶν, ἀστυμηχανικῶν καὶ τῶν καθηκόντων καὶ τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν.	3
Περί τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Καρόιτις.	4
Περί ἐγκρίσεως τοῦ σχεδίου τοῦ Συντοκισμοῦ Ἀγ. Ἀναργύρων (Ἀττικῆς).	5
Περί προσθήκης θέσεων φυλάκων καὶ ἀρχιφυλάκων εἰς τὴν ἑκτακτον Ὑπηρεσίαν Ἐλέγχου Κ. Κ. Β.	6
Περί ἐπεκτάσεως διατάξεων τοῦ Διατάγματος τῆς 9/16 Δεκεμβρίου 1929 ἐπερὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ Ε.Τ.Μ.Ο. Ἀθηνῶν διατάξεων καὶ διὰ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως Κορήνθου. 7	7
Περί καθορισμοῦ ἐμβαδῶν καὶ διαστάσεων οἰκισθῶν Παρoλίας-Κυαρισίας.	8
Περί καθορισμοῦ ἀνωτάτου ὅρους οἰκοδομῶν, ἐπὶ τμήματος τῆς ὁδοῦ Ἰακωμάτους.	9
Περί συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 14/7/31 Διατάγματος ἐπερὶ ἀρμοδίων ἀρχῶν πρὸς σύνταξιν καὶ ἀνανέωσιν ναυτολογίων Ἑμπορ. Πλοίων καὶ ψυχρῶν μεταβολῶν συγκεκριημένων πληρωμάτων.	10

ΝΟΜΟΙ

(1)

Περί κυρώσεως τοῦ ἀπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως 1929—30.

Νόμος 5939

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, φημισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἀρθρον 1.

Κυροῦται ὁ ὀριστικὸς Ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Κράτους τῆς χρήσεως τοῦ ἔτους 1929—30, ὁρίζονταὶ δὲ ὡς ἔπεται τὰ συνολικὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐκτελέσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς χρήσεως ταύτης, ὡς ἐτροποποιήθησαν διὰ δηλώσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

Α'. Ἐσοδα

Ἐναντι προϋπολογισθέντων ἐσόδων ἐκ Δρ. 9.855.375.913.—	
ἐβεβαιώθησαν κατ' ἀμφοτέρας	
διαχειρήσεις..... »	19.793.282.083.69
εἰσπράχθησαν..... »	18.729.433.760.74
καὶ κατελείφθησαν ἐνεργητικὰ ὑπόλοιπα»	1.063.848.322.95

Β'. Ἐξοδα

Ἐναντι χορηγηθεισῶν πιστώσεων ἐκ Δρ. 19.791.047.030.3
συνυπολογισθέντων καὶ τῶν καθ' ὑπερβάσιν τούτων ἐγκριθέντων ἐξόδων
ἐκ δραχμῶν.....

27.758.612.30

ἤτοι ἐν ὅλῳ δραχμαὶ..... 19.818.805.642.60

τὰ ἐγκριθέντα ἔξοδα τῆς χρήσεως ταύτης
ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς 19.346.739.668.55
τὰ πληρωθέντα εἰς δραχμὰς..... 18.354.678.198.85
καὶ ἀπομένοντα παθητικὰ ὑπόλοιπα
εἰς δραχμὰς..... 992.061.469.70

Ἀρθρον 2.

Χορηγοῦνται πρὸς κάλυψιν τῶν καθ' ὑπερβάσιν τῶν χορηγηθεισῶν πιστώσεων ἐγκριθέντων ἐξόδων συμπληρωματικὰ καὶ πιστώσεις ἐν ὅλῳ δραχμὰς 27.758.612.30, κατανεμόμεναι ὡς ἐν τῷ Ἀπολογισμῷ ἀναγράφεται.

Ἐκ τῶν ψηφισθεισῶν δὲ πιστώσεων, αἵτινες μετὰ τῶν διὰ τοῦ παρόντος χορηγουμένων συμπληρωματικῶν, ἀνέρχονται εἰς δραχμὰς 19.818.805.642.60, ἀκυροῦνται αἱ μὴ διατεθεῖσαι τοιαῦται (διαφορὰ μεταξὺ πιστώσεων καὶ ἐγκριθέντων ἐξόδων) ἐκ δραχμῶν 472.028.860.05 καὶ ἐκ τοῦ ἀποθεματικοῦ (διαφορὰ μεταξὺ χορηγηθέντος καὶ κατανεμθέντος) δραχμὰς 37.114.— ἤτοι σύνολον ἀκυρουμένων πιστώσεων δραχμὰς 472.065.974.05 καὶ διατηρουντα καθ' Ὑπουργεῖον καὶ ὑπηρεσίαν, ὡς ἐν τῷ σχετικῷ Ἀπολογισμῷ σημειοῦνται, αἱ πρὸς πληρωμὴν τῶν παθητικῶν ὑπολοίπων πιστώσεις ἐκ δραχμῶν 992.061.469.70.

Ἀρθρον 3.

Ἡ μεταξὺ τῶν εἰσπραχθέντων ἐσόδων ἐκ δραχμῶν..... 18.729.433.760.7
καὶ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων ἐκ δραχ. 18.354.678.198.8

διαφορὰ ἐκ δραχμῶν..... 374.755.561.8
ἐγγραφῆσεται εἰς τὴν μερίδα τῶν ταμειακῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833 ἀπολογισμῶν ὡς ταμειακὸν πλεόνασμα τῆς χρήσεως 1929—30.

Ἀρθρον 4.

Ἡ μεταξὺ τῶν βεβαιωθέντων ἐσόδων
ἐκ δραχμῶν..... 19.793.282.083.6
καὶ τῶν εἰσπραχθέντων ἐσόδων ἐκ Δρ. 18.729.433.760.7
διαφορὰ ἐκ δραχμῶν..... 1.063.848.322.9

ὁρίζεται εἰς ἀύξησιν τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς περιουσίας τοῦ Κράτους,
ἡ δὲ μεταξὺ τῶν ἐγκριθέντων ἐξόδων ἐκ δραχμῶν 19.346.739.668.55
καὶ τῶν πληρωθέντων ἐξόδων ἐκ Δρ. 18.354.678.198.85
διαφορὰ ἐκ δραχμῶν 992.061.469.70
ὁρίζεται εἰς ἀύξησιν τοῦ παθητικοῦ τοῦ Κράτους.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Β:

αίας και παρ' Ημεών σήμεραν εκδοθείς, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τῇ 5 Δεκεμβρίου 1933

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ο ἐπὶ τῶν Οικονομικῶν Ὑπουργός
ΣΠ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

Ἐθεωρήθη και ἐτέθη ἡ μεγάλη σφραγίς τοῦ Κράτους.

Εν Αθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1933.

Ο Ὑπουργός τῆς Δικαιοσύνης
ΣΠ. ΤΑΛΙΑΔΟΥΡΟΣ

(2)

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1933 Ν. Διατάγματος περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων και μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου κλπ.

Νόμος 3940

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς και τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Κυροῦται τὸ ἀπὸ 6 Ἰουλίου 1933 Ν. Διάταγμα περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων και μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου κλπ., ἔχον οὕτω :

Περὶ παροχῆς φορολογικῶν διευκολύνσεων και μειώσεων εἰς τοὺς ὀφειλέτας ἐκ φόρων τοῦ Δημοσίου κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 20 Μαΐου 1933 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ἐκδόσιν Νομοθετ. Διαταγμάτων κατὰ τὴν διάρκεια τῶν διακοπῶν τῶν ἐργασιῶν τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων και τὴν ἀπὸ 23 Μαΐου 1933 ὁμοίαν ἀπόφασιν τῆς Γερουσίας, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Συμβουλίου και μετὰ συμφωνίαν γνώμης τῆς ἀρχαίας Κοινοβουλευτικῆς Επιτροπῆς, ἀπεφασίσσαμεν και διατάσσουμεν :

Ἄρθρον 1.

1. Πάντες οἱ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος βεβαιωμένοι ἄμεσοι φόροι τῶν οικονομικῶν ἐτῶν 1919—20 μέχρι και 1930—31, ἐξαιρέσει 1) τοῦ φόρου και τέλους κληρονομίας, θωρεᾶς ἢ προικῆς, 2) τοῦ φόρου τῶν κλάσεων α' και β' τῆς Γ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων (εἰσδημάτων ἐκ κινητῶν ἀξιών), 3) τοῦ κατὰ τὸν Νόμον 2965 προσθέτου φόρου ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, 4) τοῦ φόρου κινητῆς και ἀκινήτου περιουσίας, 5) τοῦ στρατιωτικοῦ φόρου μεταλλείων και 6) τοῦ εἰδικοῦ φόρου (ποσοστοῦ 3 ο)ο) ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἑννοικιοστασίου, ἐφόσον τὸ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὀφειλόμενον ποσὸν αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει δι' ἕκαστον οικονομικὸν ἔτος τὰς δραχμὰς μὲν δύο χιλιάδας (2.000) προκειμένου περὶ φόρων τῶν οικονομικῶν ἐτῶν 1919—20 μέχρι και 1925—1926, τὰς δραχμὰς δὲ χιλίας (1.000) προκειμένου περὶ φόρων τῶν οικονομικῶν ἐτῶν 1926—27 μέχρι και γράφονται.

φόροι μειοῦνται κατὰ τὰ ὡς ἄνω πωσά. ἐφόσον ὑπάρξῃ τὸν παρόντος ὀφειλόμενον ποσὸν ὑπερβαίνον.

μειῶσιν ταύτην ἀπομέναν ὑπόλοιπον ὀφειλῆς :

ἐξ ἁμέσων ἐν γένει φόρων τῶν οικονομικῶν ἐτῶν 1919—20 μέχρι και 1930—31 πλὴν τῶν κατὰ τὴν παράγραφον 1 ἐξαλειφθέντων, ἐφ' ὅσον ἤθελε καταβληθῇ μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933 ἀπαλλάσσεται τῆς πληρωμῆς προσθέτων τελῶν και τῶν ὑπερμεριῶν, μειούμενον συνάμα κατὰ τὰ ἐξῆς ποσά :

α') κατὰ τὰ πενήκοντα ἑκατοστὰ αὐτοῦ προκειμένου περὶ τῶν ἐξῆς φόρων :

1) ἐκτάκτων κερδῶν τύπου Α' και Β' πρῶν τῶν χρονολογικῶν περιόδων.

2) τέλους ἐπιτηδεύματος κατὰ τὸν νόμον 2117, ὡς ἐτεροποιοιῆθη, τῶν οικονομικῶν ἐτῶν 1920—21 μέχρι και 1925—1926.

3) γεωργικῆς παραγωγῆς τοῦ νόμου 2647 τῶν οικονομικῶν ἐτῶν 1921—22 ἕως και 1924—25 και γεωργικῆς παραγωγῆς νόμου 3408 τῶν οικονομικῶν ἐτῶν 1927—28, 192—29 και 1929—30.

4) οἰκοδομῶν και οἰκοπέδων Δυτικῆς Θράκης τῶν οικονομικῶν ἐτῶν 1920—21 ἕως και 1924—25.

5) φόρου ἐπιτηδεύματος Δυτικῆς Θράκης τῶν οικονομικῶν ἐτῶν 1920—21, 1921—22 και 1922—23.

6) τοῦ καταργηθέντος φόρου αἰγόπροβάτων και χοίρων τοῦ οικονομικῶν ἐτῶν 1919—20 ἕως και 1930—31.

7) τοῦ καταργηθέντος φόρου κυκλοφορίας κινητῶν ἀπὸ τοῦ νόμου 2194 πασῶν τῶν χρονολογικῶν περιόδων και

8) τοῦ φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμημάτων ἀκινήτων και ὑπερτιμημάτων τοῦ νόμου 1642 πάντων τῶν οικονομικῶν ἐτῶν :

β') διὰ πάντας τοὺς λοιποὺς ἄμετους φόρους πλὴν τῶν κατὰ τὴν § 1 ἐξαλειφθέντων :

1) κατὰ τὰ πενήκοντα μὲν ἐπίσης ἑκατοστὰ προκειμένου περὶ φόρων τῶν οἰκον. ἐτῶν 1919—20 μέχρι και 1925—26

2) κατὰ τὰ εἰκοσι δὲ ἑκατοστὰ προκειμένου περὶ φόρων τῶν οἰκον. ἐτῶν 1926—27 μέχρι και 1930—31.

4. Ὀφειλέται φόρου ἐπὶ τῶν ἀσφαλίστρων τῶν οἰκον. ἐτῶν 1930—31 και προηγουμένων βεβαιωθέντος πρὸ τῆς δημοσίεως τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον δὲν ἤθελον καταβάλλει ἐξ ὅσων κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὀφειλόμενον ὑπόλοιπον μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933 και δὲν ἤθελον οὕτω τῆς τῶν κατὰ τὴν § 3 τοῦ παρόντος ἁρθρου μειώσεων, δύνανται κατεβάλλωσι τὸ ὑπόλοιπον τοῦτο εἰς τέσσαρας τριμήνους εἰς τῆς πρώτης καταβάλλομένης μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ εἰ ἐμπροθέσμως καταβάλοντες ἐκάστην δόσιν ἀπαλλάσσονται μόνον τῶν διὰ τὴν δόσιν ταύτην ὀφειλομένων προσθέτων τελῶν και τόκων ὑπερμεριῶν.

5. Αἱ προθεσμίαι τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ 1 Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 6 Φεβρουαρίου 1932, ὡς τοῦ ἐκυρώθη διὰ τοῦ νόμου 5420, παρατείνονται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933 ἐπεκτεινόμενων τῶν διατάξεων τῆς μνησθείσης παραγράφου και ἐπὶ τοῦ φόρου τοῦ ἔτους 1932.

Ἄρθρον 2.

1. Οἱ μὴ μέχρι τῆς δημοσίεως τοῦ παρόντος βεβαιωμένοι εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἄμεσοι φόροι τῶν οικονομικῶν ἐτῶν 1919—20 μέχρι και 1925—26 και 1926—27 μέχρι και 1930—31 ἐξαιρέσει 1) τοῦ φόρου ἢ τέλους κληρονομίας θωρεᾶς ἢ προικῆς, 2) τοῦ φόρου τῶν κλάσεων α' και β' τῆς Γ' Κατηγορίας τῶν καθαρῶν προσόδων (εἰσδημάτων ἐκ κινητῶν ἀξιών), 3) τοῦ κατὰ τὸν νόμον 2965 προσθέτου φόρου ἐπὶ τῶν κερδῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, 4) τοῦ φόρου κινητῆς και ἀκινήτου περιουσίας, 5) τοῦ στρατιωτικοῦ φόρου μεταλλείων και 6) τοῦ εἰδικοῦ φόρου (ποσοστοῦ 3 ο)ο) ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἑννοικιοστασίου ἐφόσον μὲν δὲν ὑπερβαίνουν τὰ τῶν προηγουμένων ἁρθρῶν ὀριζόμενα ὡς διαγραφέντες ποσά οὐδὲν βεβαιοῦνται, ἐφόσον δὲ ὑπερβαίνουν ταῦτα βεβαιοῦνται μόνον κατὰ τὴν ἐπὶ πλέον διαφοράν αὐτῶν.

κονομικὴν Ἐφεσον ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος.

Διὰ τὴν ἐκδίκασιν τῶν αἰτήσεων τούτων καὶ τὴν ἀσκήσιν τῶν περαιτέρω ἐνδίκων μέσων ἐφαρμόζονται κατ' ἀναλογίαν αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ Νόμου 5117 «περὶ φορολογίας ἐπιτηδεύματος».

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 7 παράγρ. 7 καὶ 8 τοῦ νόμου 5420 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθοῦσιν :

7. Εἰς τὸ ἄρθρον 41 τοῦ Κώδικος φορολογίας καθαρῶν προσόδων, προστίθεται παράγραφος 9, ἔχουσα οὕτω :

«9. Ὁμοίως δύναται νὰ τροποποιηθῇ ὀριστικὴ ἐγγραφὴ φόρου εἰσοδήματος ἐξ οἰκοδομῶν, γαιῶν καὶ συνολικῆς καθαρᾶς προσόδου, διὰ τῆς ἐκπτώσεως τῶν προβλεπομένων κατὰ τὰς κατ' ἰδίαν φορολογίας τόκων ἐνυποθήκων δανείων καὶ λοιπῶν νομίμων ἐκπτώσεων, ἐφ' ὅσον ἤθελαν υποβληθῇ αἴτησις ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς ἐξαμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς βεβαιώσεως ἢ ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας πρὸς ἐγχείρισιν τροποποιητικῶν δηλώσεων ἢ ἐφ' ὅσον ἠσκήθῃ ἔφεσις, ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς ἐπὶ τῆς ἐφέσεως ἀποφάσεως. Τὸ ἐκπεστέον ὅμως ποσὸν τόκων καὶ λοιπῶν νομίμων ἐκπτώσεων μειοῦται κατὰ τὸ τρίτον.

2. Ἡ διάταξις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν γενομένων ἤδη ἐγγραφῶν μέχρι καὶ τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους 1932-33 ἐφ' ὅσον ὑπεβλήθῃ ἤδη αἴτησις ἢ ἤθελαν υποβληθῇ τοιαύτη ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 9.

Εἰς τὸ ἄρθρον 41 τοῦ Κώδικος Φορολογίας Καθαρῶν Προσόδων προστίθενται παράγραφοι 10 καὶ 11 ἔχοντες οὕτω :

10. Ὡς μὴ ὑπέχων φορολογικὴν ὑποχρέωσιν, κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις προκειμένου περὶ προσόδων ἐξ οἰκοδομῶν, νοεῖται καὶ ὁ φορολογούμενος, ἐκ τῆς προσόδου τοῦ ὁποίου δὲν ἐξεπλήθυνεν αἱ κατὰ τὰς καίμας διατάξεις νομίμως ἐνεργητικαὶ ἐκπτώσεις, ἐφ' ὅσον διὰ τούτων καλύπτεται ἐξ ὀλοκληρῶν ἢ πρόσθετος, μὴ ἀπομένοντος ὑπολοίπου πρὸς φορολογίαν.

11. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων ἐφαρμόζονται καὶ προκειμένου περὶ τροποποιήσεως ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ προθεσμία τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου 5420 παρατείνεται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933, μειουμένου τοῦ ἐντὸς τῆς προθεσμίας ταύτης καταβλητέου ποσοῦ εἰς ἔφεσιν 2.000.000.

2. Αἱ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου 8 καὶ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ νόμου 5420 ὡς καὶ τῶν παραγράφων 3, 5, 8 καὶ 9 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ αὐτοῦ νόμου 5420 ὡς τοῦτο ἀντικατεστήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ νόμου 5671, προθεσμίαι πρὸς ὑποβλήν αἰτήσεων εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 5420 παρατείνονται μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933.

Ἄρθρον 11.

Ἐν τῇ παραγράφῳ 1 τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 6 Φεβρουαρίου 1932, ὡς τοῦτο ἐκυρώθη διὰ τοῦ νόμου 5420, καὶ ὡς ἡ παράγραφος αὕτη τροποποιήθη διὰ τῆς 7 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 5671 ἡ φράσις «Μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου 1932» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «Μέχρι τοῦ Δεκεμβρίου 1933», ἡ φράσις «μέχρι καὶ τῆς 31 τοῦ μηνὸς 1932» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «μέχρι καὶ τῆς 30 Σεπτεμβρίου 1933» καὶ ἡ φράσις «ἀπὸ 1 Ὀ-

κτωβρίου 1932 καὶ ἐφεξῆς» ἀντικαθίσταται διὰ τῆς φράσεως «ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου 1933 καὶ ἐφεξῆς».

Ἄρθρον 12.

1. Τῇ αἰτῇ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένη μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1933, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 8 τοῦ νόμου 5420, ὡς τοῦτο ἔχει τροποποιηθῇ, ἐπιτροπῆς καὶ κατὰ τὴν αὐτῇ ὀριζομένην διαδικασίαν νὰ ἀναγνωρισθῶσιν ὡς μὴ εἰσπραξιμοὶ ἢ ὡς ἐν μέρει εἰσπραξιμοὶ ἀπαιτήσεις περιληφθεῖσαι εἰς τὸ ἐνεργητικὸν κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας καὶ χαρακτηρισθεῖσαι εἴτε διὰ τῆς δηλώσεως τοῦ φορολογουμένου εἴτε διὰ τῆς πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφέρου ἢ τῆς ἀποφάσεως Φορολογικοῦ Δικαστηρίου ὡς καθ' ὀλοκληρίαν εἰσπραξιμοί, ἐφ' ὅσον ἤθελαν ἀποδειχθῇ ὅτι τυγχάνουσι μὴ εἰσπραξιμοὶ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει.

2. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ καθ' ὀλοκληρίαν μὴ εἰσπραξιμοῦ τῆς ἀπαιτήσεως ζέον νὰ συνυποβάλληται καὶ δήλωσις τοῦ αιτούντος περὶ ἐκχωρήσεως τῆς ἀπαιτήσεως δωρεὰν εἰς τὸ Δημόσιον κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς παραγράφου τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 1641.

3. Βάσει τῶν ἐν τῇ ἀποφάσει ὀριζομένων ἐνεργειῶν νὰ ἐκκαθάρσιν τοῦ φόρου καὶ τελῶν κληρονομίας, ἐκπεστέον ἐκ τοῦ ἐνεργητικοῦ τῆς κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως ἀναγνωρισμένου ὡς μὴ εἰσπραξιμοῦ ποσοῦ, ὁ τυχὼν δὲ ἐπὶ πλέον βεβαιωθεὶς φόρος ἢ τέλος κληρονομίας ἐκπίπτει, ὁ καταβληθεὶς ὅμως τοιοῦτος δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 13.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 2335, ὡς αὕτη ἀντικατεστήθη διὰ τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 11ης Δεκεμβρίου 1925, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων, ἐκδοθεῶν εἴτε πρὸ εἴτε μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, ἢ κατὰ τὴν ἀνωτέρω ὅμως διάταξιν μεταρρυθμίσεις τῶν ἀποφάσεων τῶν ἐπὶ τῶν προσφυγῶν Ἐπιτροπῶν ὡς καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων ἐνεργεῖται ἐφεξῆς ὑπὸ τοῦ ἐκδόντος τὴν μεταρρυθμιστικὴν ἀπόφασιν Φορολογικοῦ Δικαστηρίου.

Ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἀνω διατάξει ὡς περίπτωσις ἐφαλμένου ὑπολογισμοῦ τοῦ φόρου θεωρεῖται καὶ ὅταν κατὰ τὴν ἐκδοσιν τῆς μεταρρυθμιστικῆς ἀποφάσεως δὲν ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ἢ καὶ δὲν προτάθησαν ἰσχυρισμοὶ ἢ πραγματικὰ γεγονότα συμβάλλοντα κατὰ νόμον διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ ὀφειλομένου φόρου.

Ἄρθρον 14.

Ἐφέσεις ἢ αἰτήσεις ἀναθεωρήσεως τῆς φορολογίας καθαρῶν προσόδων κλπ. συζητηθεῖσαι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἀπορριφθεῖσαι ἢ ἀπορριφθησόμεναι ὑπὸ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τῶν Ἐκδικαστικῶν Ἐπιτροπῶν Ἐφέσεων τοῦ Νόμου 5116, τόποις, λόγῳ μὴ καταβολῆς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῦ παραβόλου, εἰσάγονται, τῇ αἰτῇ τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὑποβαλλομένη ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Ἐκ νέου πρὸς συζήτησιν.

Ἄρθρον 15.

Κατ' ἐξαιρέσιν τῶν διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 5116 «περὶ συστάσεως Δευτεροβαθμίων Διοικητικῶν Δικαστηρίων Ἀμέσου φορολογίας» ὀριζομένων, εἰς τὰς Ἐκδικαστικὰς Ἐπιτροπὰς Ἐφέσεων ὑπάγονται καὶ αἱ κατὰ τὴν ἰσχὴν τοῦ παρόντος ἐκჩρεμίσιν ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐφέσεις

κατ' αποφάσεων Πρωτοδικαρίων Έκδικαστικών Έπιτροπών της άμεσου φορολογίας, εφ' όσον ήσκηθήσαν πρό της 1 Αυγούστου 1931 και εφ' όσον το άμφισβητούμενον ποσόν του κυρίου φόρου ή τέλους (μετά της ύπέρ του αναγκαστικού δανείου προσαυξήσεως) δέν υπερβαίνει τās 200.000 δραχμάς. Η διάταξις της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του νόμου 5116 εφαρμόζεται έν προκειμένω.

Άρθρον 16.

Έν τέλει της διά του άρθρου 6 του νόμου 5584 προστεθείσης εις τό έδαφίον ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του νόμου 971 περιόδου, προστίθεται τρίτη περίοδος, έχουσα οδώς:

Τό κατά τās ανωτέρω περιόδους του παρόντος έδαφίου κλεονέκτημα χορηγείται μόνον κατόπιν καταθέσεως εις τή Δημόσιον Ταμείον έγγραφώς χρηματικής ή εις δημόσια χρεώγραφα ίσης πρὸς τή τρίτον του ισχύοντος διά τή καθαρόν οινόπνευμα φόρου καταναλώσεως, του αναλογούντος εις τήν επιτροπείαν κατ' ανώτατον όριον νά παραληφθῇ ποσότητα ειδικώς μετουσιωμένου οινόπνεύματος.

Άρθρον 17.

1. Η πέραν των νομίμων προθεσμιών καταβολή των κατά τοις Δημοσίαις Ταμείοις ή Τελωνείοις βεβαιωμένων έσόδων του Δημοσίου, ως και ή άναστολή της υπό των Διευθυντών των Ταμείων ή των Τελωνίων έπισπευδομένης αναγκαστικής κατά των όφειλετών του Δημοσίου έκτελέσεως δύναται νά συγχωρηθῇ μόνον άποφάσει του Έπουργού των Οικονομικών προκειμένου περί χρέους μή υπερβαίνοντος τās 20.000 δραχμών προκειμένου δέ περί χρέους ανωτέρου ποσού, άπόφασι της υπό της παραγράφου 2 του άρθρου 8 του Νόμου 5420 όριζομένης Έπιτροπής και κατ' αὐτήν υπό των παραγράφων 3 έως 6 του αὐτοῦ άρθρου, ως έτροποποιήθη, όριζομένην διαδικασίαν, της παραγράφου όμως 4 του αὐτοῦ άρθρου 8 του νόμου 5420 ισχύουσας διά τās κατά τό παρόν μόνον άρθρον περιπτώσεις, ως αὕτη είχε πρὸ της διά του άρθρου 1 § 6 του νόμου 5671 τροποποιήσεώς της.

2. Προκειμένου περί χρέους εξ έμμέσων φόρων και έν γένει έσόδου υπαγομένου ως πρὸς τήν βεβαίωσιν αὐτοῦ εις τήν άρμοδιότητα της Διευθύνσεως Έμμέσων Φόρων και Μονοπωλίων του Έπουργείου των Οικονομικών, της ως άνω Έπιτροπής μετέχον και δ Διευθυντής των Έμμέσων Φόρων και Μονοπωλίων μετά του άρμοδίου ως εκ του είδους του έσόδου Τμηματάρχου του Έπουργείου των Οικονομικών ή οι νόμιμοι ανακληρωταί τούτων.

Χρή Εισηγητοῦ άνω φήρου και Γραμματέως της Έπιτροπής διά τήν κατά τό παρόν άρθρον άρμοδιότητα αὐτῆς έκτελεῖ δ' παρ' τῷ τμήματι της Εισπράξεως των Δημοσίων έσόδων της Γεν. Διευθύνσεως Δημ. Λογιστικῡ άρμόδιος Εισηγητής.

3. Η Έπιτροπή δύναται νά καθορίσῃ και τήν εις δόσεις καταβολήν του όφειλομένου χρέους, έντός όμως πάντως της χρήσεως του ο'κονομικοῦ έτους, καθ' ὃ έκδίδεται ή περί τούτου άπόφασις αὐτῆς.

4. Η έκτέλεσις των άποφάσεων της Έπιτροπής ενεργείται διά της Γεν. Διευθύνσεως Δημ. Λογιστικῡ δικαιουμένου του Έπουργού των Οικονομικών νά τροποποιήσῃ ταύτας επί τό αὐστηρότερον.

5. Η κατά τό παρόν άρθρον άναστολή έκτελέσεως ή έγκρισις πληρωμῆς του χρέους εις δόσεις δέν ἀπαλλάσσει τόν όφειλέτην των κατά τόν νόμον περί εισπράξεως δημοσίων έσόδων συνεπειών της υπερημερίας.

6. Διά τήν έφεξής εφαρμογήν των διατάξεων του έδαφίου 1 του άρθρου 65 του Νόμου περί εισπράξεως δημοσίων έσόδων,

διατηρουμένων έν ισχύϊ κατά τās λοιπά, προκειμένου περί χρέου άνω των 20.000 δραχ. και όπου απαιτείται άπόφασις του Έπουργού των Οικονομικών προσαπαιτείται έφεξής και σύμφωνος άπόφασις της κατά τό παρόν άρθρον Έπιτροπῆς.

Άρθρον 18.

1. Έπιτρέπεται εις τόν Έπουργόν των Οικονομικών όπως πρὸς λυσιτελεστέραν έξυπηρέτησιν των συμφερόντων του Δημοσίου, προόρχηται μετά γνώμην της κατά τό άρθρ. 17 του παρόντος Έπιτροπῆς εις συμβιβασμόν μετ' όφειλετών του Δημοσίου εκ καθυστερουμένων άμέσων φόρων, έφόσον οι όφειλόμενοι οὐτε έκηρύχθησαν πρὸ της 1 Ιουνίου 1933 εις κατάστασιν πτωχείσεως ή προκειμένου περί άνωνόμου Έταιρείας και έφόσον αὐτ' πρὸ της 1 Ιουνίου 1933 υπήχθη εις τās διατάξεις του νόμου 4580.

2. Διά του ταιούτου συμβιβασμοῦ δύναται νά καθορίζηται ὃ καταβλητέον εις τόν Δημόσιον Ταμείον μέρος μόνον έναντι τῶν όφειλομένου χρέους, οὐδέποτε όμως κατώτερον του ένδ τρίτου της όλης όφειλῆς και πάντως υπό τήν προϋπόθεσιν τῇ εξ έλοκληρῶν καταβολῆς του μέρους τούτου έντός ταχέως πρὸςθεσμίας.

3. Η περί άποδοχῆς του κατά τ' ανωτέρω συμβιβασμοῦ άποφασις του Έπουργού των Οικονομικών δημοσιεύεται διά τῆς Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

4. Επί τῇ έντός της ταχέως πρὸςθεσμίας καταβολῆς συμβιβαστικῶς καθορισθέντος ως καταβλητέου μέρους του χρέους θεωρεῖται έξοφληθεῖσα έλοκληρωτικῶς ή άπασα του Δημοσίου.

Άρθρον 19.

1. Η άληθῆς έννοια του έδαφίου πρώτου της παραγράφου του άρθρου 58 του Νόμου περί εισπράξεως Δημοσίων έσόδων εἶναι ὅτι αἱ περί προνομίου του Δημοσίου διατάξεις εφαρμόζονται και έν περιπτώσει υπαγωγῆς Άνωνόμου Έταιρείας εις τās διατάξεις του Νόμου 4580, ως έτος δέ καταστάσεως τῇ περιπτώσει ταύτῃ λογίζεται τό έτος της δημοπρασίας του άρμοδίου Δικαστηρίου περί άποδοχῆς της ταιρείας εις τās διατάξεις του Νόμου 4580.

2. Η άληθῆς έννοια των περί τῶν ως άνω διατάξεων εἶναι ὅτι ὁ φόρος αὗτος δέν επιβάλλεται προκειμένου περί ή τέλους κληρονομίας διά περιουσία καμένην λοδοκῇ.

Άρθρον 20.

Έν τῇ διοικητικῇ έκτελέσει κατ' Άνωνόμου Έταιρείας εισπράξιν των πρὸς τόν Δημόσιον όφειλῶν αὐτῆς τῶν άποδοχῶν μέτρον της προσωπικῆς κρατήσεως των διοικητικῶν γένει εκπροσώπων της Έταιρείας άσκήνται έπικουρικῶς μετά τήν μή ικανοποίησιν του Δημοσίου διά της καθ' ύλην πρὸς της Άνωνόμου Έταιρείας άναγκαστικῆς διαδικασίας.

Άρθρον 21.

1. Εἰς τόκους υπερημερίας και πρόστιμα τῶν και στερήσει πληρωμῆς δέν υπόκεινται αἱ καταβλητέαι κατά τῶν νόμων του κατά γῆν στρατοῦ και της χωροφυλακῆς άπολεσθέντα ύπ' αὐτῶν εἶδη ιμνησίου και άποπῆς στί τιωτικά εἶδη, άναστελλομένης της άναγκαστικῆς εισπράξεως των εκ της αίτίας ταύτης όφειλῶν μέχρι τέλους Μαρτ 1934.

2. Η εις τās όργανα της εισπράξεως των δημοσίων έσόδων παρεχόμενη άμοιβή επί τῇ έκτελέσει αὐτῆς υπόκειται κρατήσεως όφειλετών του Δημοσίου έντός του έτήσιου γαροστήμου οὐδ' εις κράτησιν έξ τῶν Μετονομαζομένων υπαλλήλων.

8. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ «Νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων» περὶ ἐπιβολῆς προσθέτων τελῶν ἐν περιπτώσει υπερημερίας δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν ἐν τῇ εἰσπράξει τῶν ἐσόδων τρίτων εἰσπραττομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

* Ἄρθρον 22.

1. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τοῦ ὅρου «κινήτη περιουσία τοῦ Δημοσίου», οὗτινος γίνεται χρῆσις ἐν τῷ νόμῳ 5266 (ἄρθρον 9 παράγραφος 7 ἐδάφ. 2 περ. 4), εἶναι ὅτι διὰ τοῦ ὅρου τούτου νοεῖται μόνον τὸ παντὶς εἴδους ὑλικὸν τὸ ἐκποιούμενον ὑπὸ τοῦ Δημοσίου οὗ καὶ ἡ λοιπὴ ἐμπορεύσιμος κινήτη περιουσία τοῦ Δημοσίου καὶ αἱ ἐκ ταύτης, ἢ τῆς ἀκινήτου αὐτοῦ περιουσίας, κρήνηται, οὐδὲ τὸ πρὸ τῶν τῶν εἰς εἶδος εἰσπραττομένων φόρων τοῦ Δημοσίου.

2. Ἡ ἀληθὴς ἐννοία τῶν διατάξεων τῶν νόμων, δι' ὧν ἔχει θεσπισθῇ ἡ εἰς ὠριμότητα περιπτώσεις ἀποδοχῇ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τῶν ὁμολογίων ἐθνικῶν θανάτων εἰς τὴν τιμὴν τοῦ ἀρτίου αὐτῶν, εἶναι ὅτι αὐταὶ δὲν δύνανται, ὡς δημοσίας τάξεις, νὰ τροποποιηθῶσι δι' ἀντιθέτου συμφωνίας, ἢ δι' ἀπὸ τοῦ προνομιῶν τούτου τῶν τίτλων ἐθνικῶν θανάτων παραίτησις τοῦ δικαιούχου δέον νὰ γίνηται πάντοτε διὰ ρητῆς ἐγγράφου δηλώσεως, τεκμαίρομένη μόνον ἐκ τῆς ὁπωσδήποτε ὑπὸ τοῦ δικαιούχου καταβολῆς εἰς θραύμας τοῖς μετρητοῖς.

Πᾶσα δὲ ἀντιθέτου ἐμφανείας προταγενομένη εἰς τὸν δικαιοῦγον θετικὴ καὶ μόνον ζημία εἴτε ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου εἴτε ὑπὲρ νομικοῦ προσώπου Δημοσίου δικαίου ἀποκαθίσταται βάσει ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Νομικοῦ Συμβουλίου περὶ τῆς ὑπάρξεως καὶ τῆς ἐκτάσεως τῆς θετικῆς ζημίας.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος, ὅπως ἐκδόληται πρὸς κόσμον ὑπὸ τῶν Βουλῶν εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουλίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος
Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. Τσιλιόπουρος, Γ. Ράλλης, Π. Ράλλης, Γ. Θεοτοκίς, Γ. Μανωλάκης, Γ. Κονδύλης, Μ. Εὐλάμπιος, Κ. Τσαλδάρης, Σ. Τσακίπουλος.

Ὁ παρὼν νόμος, φερισθείς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθείς δημοσιευθῆτω διὰ τῆς ἑφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Δεκεμβρίου 1933

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργός
ΣΠ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ἠρθθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἀθήναις τῇ 7 Δεκεμβρίου 1933

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
ΣΠ. ΠΑΠΑΔΟΥΡΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἄρθρου 18 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουνίου 1921 Διατάγματος «περὶ διορισμοῦ ἀστυνόμων, ἀστυχηματιῶν, ἀστυχηματικῶν, ἀστυμηχανικῶν καὶ τῶν κτηνολόγων τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4971 περὶ ὀργανισμοῦ τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων, ὡς καὶ τὰς τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 Ἰουλίου 1923 περὶ σχεδίων πόλεων κλπ., προτάσει τῶν ἡμετέρων ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῇ Συγκοινωνίᾳ Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσμεν καὶ διατάσσομεν.

* Ἄρθρον μόνον.

Συμπληροῦμεν τὸ ἄρθρον 18 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουνίου 1921 Διατάγματος «περὶ διορισμοῦ ἀστυνόμων, ἀστυχηματιῶν, ἀστυμηχανικῶν καὶ τῶν κτηνολόγων καὶ τῇ δικαιοδοσίας αὐτῶν», διὰ τῆς εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ προσθήκης τῶν ἀκολουθῶν:

καὶ τελούντες ὑπὸ τὰς ἀμέτους ὁδηγίας καὶ τὸν ἐλεγχτῶν ἐντεταλμένων τὴν ἐφαρμογὴν τῆς περὶ σχεδίων πόλεων κλπ. νομοθεσίας Γραφείων τῆς ὑπηρεσίας τῶν Διευρῶν.

Εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας ἡμέτερον Ὑπουργὸν ἀντίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Δεκεμβρίου 1933

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ Ὑπουργός

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Ι. ΜΟΥΤΖΟΥΡΙΑΝΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Π. ΡΑΛΛΗΣ

(4)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ σχεδίου τῆς πόλεως Καρδίτις

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουνίου 1923 Νομοθετ. Διατάγματος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ. ὡς μεταγενεστέρως ἐ τροποποιήθησαν καὶ ἰδόντες τὴν ἀριθ. 2551 ἐ.β. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων ἔργων ὡς καὶ τὴν ἐπὶ ἀριθ. 142 ἐ.β. πράξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Καρδίτιδος, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὴν τροποποίησιν σχεδίου πόλεως Καρδίτιδος ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῷ ὑπὸ Διαδικασίᾳ τῶν Δημοσίων ἔργων τεθεωρημένῳ διὰ ἐπὶ ἀριθ. 85476 ἐ.β. πράξεως αὐτοῦ σχετικῶν διαγράμμι.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσιν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Δεκεμβρίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός
Π. ΡΑΛΛΗΣ

(5)

Περὶ ἐγκρίσεως τοῦ σχεδίου τοῦ οὐνοκτισμοῦ Ἀγίων καρχήρων (Αἰτικῆς).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουνίου 1923 Νομοθετ. Διατάγματος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ. ὡς μεταγενεστέρως ἐ τροποποιήθησαν καὶ ἰδόντες τὴν ἀριθ. 209 ἐ.β. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων

των ως και την υπ' αριθ. 15 π.δ. πράξιν του Κοινοβουλίου Συμβουλίου Αγίων Αναργύρων, προτάσει του Ημετέρου επί της Συγκοινωνίας Υπουργού εγκρίνομεν το σχέδιον συν-κινήσεως Αγ. Αναργύρων—Αττικής, ως εμειναι εν τῇς ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῶν Δημοσίων ἔργων τεθεωρημένως διὰ τῆς υπ' αριθ. 57837 ε.δ. πράξεως αὐτοῦ σχετικῆς ἐπὶ διαγράμματος καὶ συμφωνῶν πρὸς τοὺς ἐν ὑπομνήματι ἐπὶ τοῦ γενικοῦ διαγράμματος καθοριζομένους ὁρους.

Εἰς τὸν αὐτὸν Υπουργὸν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσίς καὶ ἐκτέλεσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Δεκεμβρίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Υπουργός

Π. ΡΑΛΛΗΣ

(6)

Περὶ προσθήκης θέσεων γυλάκων καὶ ἀρχιφυλάκων εἰς τὴν ἑκατοντὸν Ὑπηρεσίαν Ἐλέγχου Κ. Κ. Β.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 11 ἕως 14 τοῦ Π.Δ. τῆς 19 Ἰανουαρίου 1928 περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ὀργανισμοῦ διατάξεων τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων κ.λ.π. προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Υπουργοῦ μετὰ γνώ-μην τοῦ Συμβουλίου Σιδηροδρόμων (Πράξις 221 ε.δ.), ἀ-ρξασθαι καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὴν δέκατὴν τῆς ἐκτάκτου Ὑπηρεσίας Ἐλέγχου τῆς κατασκευῆς τῆς Σιδηροδρομικῆς γραμμῆς Καλαμπάκας—Κοζάνης—Βερροίας προστίθενται δύο θέσεις ἀρχιφυλάκων καὶ εἴς τας Φυλάκων, ἀπάντων ἐκτάκτων, προσλαμβανόμενων συμφωνῶν πρὸς τὸ β'. εἰς τὸν τοῦ ἁρθροῦ 12 τοῦ ὡς ἀνωτέρω Π. Διατάγματος καὶ ἐπὶ μηνιαίῳ μισθῷ μέχρι μὲν βραχυῶν γυλάκων ἐκτακτοῦ (1.800) τῶν πρώτων καὶ μέχρι βραχυῶν γυλάκων πεντακτοῦ (1.500) τῶν δευτέρων

Ἄρθρον 2.

Οἱ ἐν λόγῳ φύλακες κατανέμονται ἀνά εἰς εἰς τὰ τμή-ματα 1) Καλόγη—Κεραισιὰ, 2) Κεραισιὰ—Οἰνύεια, 3) Παταγεῦρι—Σιάτιστα, 4) Σιάτιστα—Βατερὸν, 5) Βατε-ρόν—Κοζάνη καὶ 6) Ἀνασώματα—Βέρρια, ἐδρεύοντες ἐ-πὶ τοῖς κτιρίοις τῆς γραμμῆς.

Οἱ Ἀρχιφυλάκες ἐπιφορτίζονται μὲ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν Φυλάκων καὶ ἐκ τούτων ὁ εἰς ὀρίζεται διὰ τὰ δύο ὡς ἀνω-τέρω πρώτα τμήματα καὶ ὁ ἕτερος διὰ τὰ τρία ἕτερα. Τοῦ τελευταίου ἡ ἐπίβλεψις ἀνατίθεται εἰς τὴν ἐν τῷ σιδηροδρ-σταθμῷ Βερρίας τῶν Σ.Ε.Κ. ὑπηρεσίαν.

Ἄρθρον 3.

Κανονισμὸς καταρτίζομενος ὑπὸ τοῦ Δ1 Τμήματος τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἐγκρινόμενος ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Υπουργοῦ, θέλει καθορίσει τὰ καθήκοντα τῶν Φυλάκων καὶ Ἀρχιφυλάκων, τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν ὡς καὶ τὰς ποί-νας, εἰς ἃς οὗτοι θὰ ὑπόκεινται, δι' ἀμέλειαν ἢ ραθυμίαν κ.λ.π.

Ἄρθρον 4.

Ἡ καταβολὴ τοῦ μισθοῦ τῶν Ἀρχιφυλάκων καὶ Φυλάκων

θέλει ἐνεργεῖσθαι διὰ τῶν Τμημάτων Καλαμπάκας, Κοζάνης καὶ Βερροίας ἐπὶ τῇ βάσει καταστάσεων καὶ ἐντολῶν πλη-ρωμῆς ἐκδιδόμενων ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως τοῦ Ἐλέγχου ἢ ὑπὸ τῆς ἀρμόδιας Ὑπηρεσίας τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρό-μων τοῦ Υπουργοῦ Συγκοινωνίας.

Εἰς τὸν αὐτὸν Υπουργὸν ἀνατίθεται τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Δεκεμβρίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Υπουργός

Π. ΡΑΛΛΗΣ

(7)

Περὶ ἐπεκτάσεως διατάξεων Διατάγματος 9)16 Δεκεμ-βρίου 1929 περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ Ε.Τ.Μ.Ο. Ἀθηνῶν κειμένων διατάξεων καὶ διὰ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως Κορίνθου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει α') τὰς διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 12 τοῦ ἀπὸ 9)16 Δεκεμβρίου 1929 Διατάγματος περὶ κωδικοποιή-σεως τῶν περὶ Εἰδικοῦ Ταμείου Μονίμων ὁδοστρωμάτων Ἀ-θηνῶν κειμένων διατάξεων καὶ β') τὴν υπ' αριθ. 151 τῆς 26 Σεπτεμβρίου ε.δ. πράξιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Κο-ρίνθου, προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Υπουρ-γοῦ καὶ μετὰ συμφωνοῦν υπ' αριθ. 837)1933 γνώμην τοῦ Συμ-βουλίου τῆς Ὑπηρεσίας ἀπεφασίσαν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τοῦ παρόντος ἐπεκτείνομεν τὰς διατάξεις τοῦ ὡς ἀνω Διατάγματος τῆς 9)16 Δεκεμβρίου 1929 περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ Ε.Τ.Μ.Ο. Ἀθηνῶν κει-μένων διατάξεων καὶ διὰ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως Κορίνθου τοῦ νομοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας.

Ὁ αὐτὸς Υπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάτα-γμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Δεκεμβρίου 1933

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Υπουργός

Π. ΡΑΛΛΗΣ

(8)

Περὶ καθορισμοῦ ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων οἰκοπέδων Πα-ραλίας Κυπαρισσίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθροῦ 9 τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Δ. περὶ σχεδίων πό-λεων κλπ. προτάσει τοῦ ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Υπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὸν προσδιορισμὸν τῶν ἐλαχίστων ὁρίων ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων τῶν οἰκοπέδων τῆς κώμης Παρα-λίας Κυπαρισσίας, ὡς κάτωθι.

Α') Διὰ τὰ οἰκοπέδα τοῦ τμήματος τῆς κώμης τοῦ κω-ρομένου δι' ἐρυθρᾶς γραμμῆς ἐν τῷ παρὰ τοῦ Διευθ. τοῦ τῶν Δημοσίων ἔργων θεωρηθέντι ἀπὸ 22 Νοεμβρίου ε.δ. διαγράμματι

α') ἐλάχιστον πρὸσωπον εἰς (6) μέτρα,

1933
sont

- β') ελάχιστον βάθος 25 (8) μέτρα,
 γ') ελάχιστον έμβαδόν πενήτηκοντα (50) τετραγ.μέτρα.
 Β'). Διά τὰ οικόπεδα τῆς ὑπολοίπου περιοχῆς τῆς κώμης
 α') ελάχιστον πρόσωπον ὀκτώ (8) μέτρα,
 β') ελάχιστον βάθος δέκα (10) μέτρα,
 γ') ελάχιστον έμβαδόν εκατόν (100) τετραγ. μέτρα.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Δεκεμβρίου 1933

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός

Π. ΡΑΛΛΗΣ

(9)

Περὶ καθορισμοῦ ἀνωτάτου ὕψους οἰκοδομῶν, ἐπὶ τμήματος τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὰς κειμένας ἀπερὶ σχεδίων πόλεων διατάξεις καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς 18)19-10-1933 συνεδριάσεως τῆς Ἀνωτάτης Πολεοδομικῆς Ἐπιτροπῆς, καθορίζομεν ὡς μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ὕψος οἰκοδομῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους εἰς τὸ τμήμα αὐτῆς ἀπὸ τῆς Λεωφόρου Ἀκαδημίας μέχρι τῆς λεωφόρου Πανεπιστημίου καὶ ἐκ' αὐτῆς μέχρι τοῦ κτιρίου τῆς Βρεττανογαλλικῆς Τραπεζῆς τὸ ὕψος τῆς στάθμης τῆς μεγάλης κορωνίδος τοῦ ὡς ἄνω κτιρίου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Δεκεμβρίου 1933

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργός

Π. ΡΑΛΛΗΣ

(10)

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 14)7)31 Διατάγματος ἀπερὶ ἀρμοδίων ἀρχῶν πρὸς σήνταξιν καὶ ἀνανέωσιν ναυτολογίων ἐμπορικῶν πλοίων καὶ ἐνέργειαν μεταβολῶν συγκεκριομένων πληρωμάτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 66 τοῦ Κ. Ν. 3347)26)12) 1926 ἀπερὶ Ναυτικοῦ Ἀπομαχικοῦ Ταμείου, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργοῦ, μετὰ τὴν ὑπ' ἀριθ. 814)1933 γνωμδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Εἰς τὰς ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ ἀπὸ 14 Ἰουλίου 1931 Διατάγματος (Φ. Ε. Κ. 212 Α')1931) κατενομαζόμενας Προξενικαὶ Ἀρχαὶ τὰς ἀρμοδίους πρὸς ἐνέργειαν μόνον μεταβολῶν συγκεκριομένων πληρωμάτων Ἐμπορικῶν πλοίων προστίθενται καὶ αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαὶ Civitavachia, Savone, Leith καὶ Spezzia.

Εἰς τὴν αὐτὴν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Δεκεμβρίου 1933.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργός

Α. Α. ΧΑΤΣΗΚΥΡΙΑΚΟΣ